10 ŞUBAT 1973
SAYI / 19

Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

karların korkunç yaratığı...

/ 8 .SAYFADA /

TALİHSİZ ÇOCUK

BİRKAÇ DAKİKA SONRA ALİ AĞLAYARAK BABA EVİNDEN ÇIKIP GİTTİ... ANNESİ PENCEREDE GÖZYAŞLARI İÇİNDE ARKASINDAN BAKIYORDU.

ESER Kemalettin Tuğcu

HAZIRLAYAN Osman F. Seden

KAMERA Güngör Tetiker

OYNAYANLAR

Kahraman Kral — *Feridun Çölgeçen*
Gül Taner — *Arif Anıl*
Taygar Belevi — *Ali Demir*
Zeki Tiney — *ve*
Nubar Terzivan — *Nalan Göl*

(14)

ÖZET

Ali yıllar önce evinden kaçırılmıştı. Bir zaman sonra, babası tarafından bulundu. Gerçekten Ali oğlu muydu? Bu sırada babanın evde kıymetli eşyaları çalındı

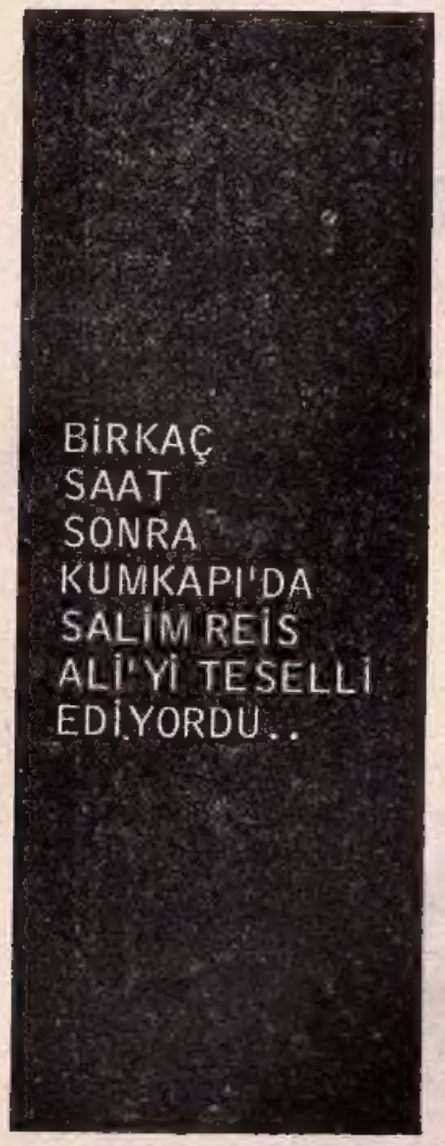

(DEVAMI HAFTAYA)

SUNA'NIN SON MASALI

Suna, bir hafta daha, yürüme alıştırmaları yaparak, bacaklarını güçlendirdi... Artık merdivenleri inip çıkıyor, bahçede gezinebiliyordu. Birgün, annesi onu çarşıya götürdü. Suna, çarşıyı gezerken, kendini başka bir kent'te sandı. Bir yıl içinde her şey değişmişti sanki. Aslında çarşıda fazla bir değişiklik olmamıştı. Suna, eskiden çevresiyle ilgilenmezdi... Oysa şimdi her şeye, her yere alıcı gözle bakıyordu. En küçük ayrıntıları bile, gözünden kaçırmak istemiyordu. Annesi:

-Yakında okula başlayacaksın. Geçen yıl aldığımız kunduralar küçülmüş gel, sana güzel bir ayakkabı alayım, dedi ... Suna, sevinçle dükkâna girdi. Siyah parlak derili, kırmızı fiyonklu bir kundura beğendi... Kunduracı:

-Bir kez giyip deneyin, dedi.

Suna eski kunduralarını çıkardı. Pantolonunu dizine doğru sıyırıp, yeni kundurayı giymeğe davrandı. Kunduracı, Suna'nın bacaklarındaki yanık izlerini görünce, acıyla irkildi... Ve gözlerini elleriyle kapadı...

Suna, bu duruma çok üzüldü. Kundurayı çabucak giyip çıkardı ve hemen dükkandan dışarıya fırladı. Annesi, dükkân sahibine, başlarına gelen olayı anlatırken, o evin yolunu tutmuştu bile ...

Eve girer girmez, kendini oturma odasındaki koltuğa attı. Hemen arkasından annesi, soluk soluğa odaya girdi...

-Bir yıldan beri bu odadan ve o koltuktan bıkmadın mı? Seni parka götürecektim. Neden kaçtın? diye çıkıştı. Suna'nın gözleri dolu doluydu:

-Bugün Pembe Serçenin yavruları masal anlatmaya gelecekler... dedi.

Annesi kaşlarını çattı. Suna ile konuşmak için odanın ortasına doğru ilerledi... Fakat Suna ağlayarak yerinden fırladı:

-Lütfen sus anne. Hiçbir şey söyleme bana... diye yalvardı.

Sonra koltuğuna oturdu... Gözlerini gökyüzünde bir yerlere çevirdi. Tatlı bir sesle:

-Şimdi Pembe Şerçenin yavruları gelecek ve bana, çok ilginç bir masal anlatacaklar... diye mırıldandı... Annesi içini çekerek savaşça odadan çıktı...

Pembe Serçenin yavruları, odaya karma karışık cıvıltılarla girdiler. İkisi de hiç susmadan cik cik, cik cik, cik cik ötüşüp duruyorlardı... Suna, onları sevgiyle izliyordu. Yavrular, ona alışmışlardı. Odanın içinde uçup uçup başına konuyorlardı... Suna:

-Oyunu bırakın artık, dedi. Hani bana masal anlatacaktınız? Yavrular:

-Evet evet, dediler. Buraya masal anlatmaya gelmiştik...

Sonra ikisi birden söze başladılar... Suna:

-Olmaz, dedi. İkiniz birden konuşursanız, hiçbir şey anlaşılmaz. Masala önce biriniz başlasın. O yorulunca sözü öteki alsın. Yavrular bunu uygun buldular... Ve içlerinden biri masala başladı:

Yaramaz fakat iyi yürekli bir kız varmış. Mahallede en güzel oyunları o düzenlermiş. Erkek çocuklardan daha hızlı koşarmış, kavgalarda daima zayıftan yana çıkar, derslerine iyi çalışır, öğretmenini üzmezmiş. Ama annesinin babasının öğütlerine hiç kulak asmazmış. Giysilerini evin içinde oraya buraya atar, kitaplarını defterlerini, çantasını hor kullanırmış. Durmadan abur cubur yiyerek midesini bozar, top oynarken başkasının camını kırar. Takılmak için babasının terliklerini saklar. Annesinin mantosunun kol ağızlarını, sımsıkı diker; terziye gidecek elbiselik kumaşların ucundan kesip, bebeğine giysiler yaparmış. Kısacası annesini babasını üzüm üzüm üzermiş...

Birgün, bu sevimli ve yaramaz kız, mahalledeki erkek çocuklarla ayak topu oynama tutkusuna kapılmış... Fakat çocuklar, onu oyuna almak istemiyorlarmış. Bu nedenle, çocukların topunu kapıp kaçmış. Dik bir yokuşun başında top, elinden kurtulmuş... Yokuş aşağı yuvarlanmaya başlamış. Yaramaz kız da topun peşinden koşuyormuş... Birden...

Suna, yavru serçenin sözünü kesti:

-Masalın burasını ben de biliyorum. Yaramaz kız birden, kireç kuyusuna düşmüş!.. Yavru serçeler şaşkın şaşkın cıvıldaştılar:

-Evet, tam söylediğiniz gibi olmuş ve zavallı kızın bacakları yanmış.

Suna gözleri dolu dolu serçelere çıkıştı:

-Biriniz anlatın. İkiniz bir konuşmayın demedim mi? Yavrulardan biri:

-Şimdi sıra bende diyerek söze girişti:

-Doktor, bir yıl yürüyemez demiş. Annesi kızcağızı oturma odasındaki pencerenin önüne oturtmuş... Böylece yaramaz kız, oturduğu koltuğa tutsak olmuş. Mahallede arkadaşlarıyla koşup oynadığı günleri anımsayıp, gizli gizli ağlıyormuş. Bu duruma düşmesinde, kimsenin suçu yokmuş. Tek suçlu kendisiymiş. Bu nedenle annesine, babasına, yaralarının acısından ve can sıkıntısından söz edemiyor, onların yanında ağlayıp sızlanamıyormuş.

Birkaç ay çok sıkıntılı günler geçirmiş... Sözün burasında öteki serçe atıldı:

-Daha sonra, tüm dertlerini, serçe dostlarına anlatmaya başlamış ...

Suna onun sözlerini pekiştirdi:

-Gerçekten öyle. Serçe dostları olmasaymış, yaramaz kız, bunca yalnızlığa ve can sıkıntısına dayanamazmış. Mavi, Sarı, Gri, Kırmızı, Kahverengi, Pembe, Beyaz, Mor ve Karakanatlı serçelerle tanışınca, can sıkıntısını ve yaralarının acısını unutmuş. Onlarla mutlu bir kış geçirmiş... Yavru serçe:

-Fakat, dedi. Bahar gelince, serçeler, yuvalarını onarmak ve yumurtlayıp kuluçkaya yatmak için, yaramaz kızdan ayrılmışlar. Kızcağız bu duruma çok üzülmüş... Suna içini çekerek yavru serçenin sözünü kesti:

-Yine eskisi gibi yalnızlığa düşüp, acılarıyla başbaşa kalmaktan korkuyormuş. Birgün aklına çok güzel bir şey gelmiş: "Masal düzenlemek ve düzenlediği masalları serçe dostlarının ağzından kendi kendine anlatmak"... Böylece kendisini avutarak, ana babasını üzmeden, bacaklarının iyileşmesini beklemek istiyormuş.. Suna bunları söylerken, hıçkıra hıçkıra ağlıyordu...

Yavru serçe:

-Yaramaz kız, o günden sonra bir hafta düşünüp düzenlediği masalları, "Masal günü" yüksek sesle kendine anlatmaya başlamış, dedi.

Suna gözyaşlarını silerek:

-Sade kendine değil, bu masalları "Serçelerimden öğrendim" diyerek annesine ve babasına da anlatıyormuş. Annesi, onun bu tutumuna üzülüyor, zaman zaman "Serçeler masal anlatamazlar ... Bunları sen uyduruyorsun" diye çıkışmak istiyormuş kızına. Ama kızı, kurduğu oyunun bozulmasını istemiyor, bu nedenle annesini susturuyormuş... Yavru serçe:

-Susturuyormuş ama annesi dertlenmekte haklıymış. Yaramaz kızın, yaraları iyileşmiş, eskisi gibi yürüyebiliyormuş, yakında okula başlayacakmış... Annesi onun serçeli düşlerden uyanmasını, masallar dünyasından sıyrılıp gerçeğe dönmesini istiyormuş... Suna sabırsızlıkla:

-Sonra ne olmuş? Diye sordu. Yavru serçeler susuyor; masalın sonunu getiremiyorlardı bir türlü. Suna gülümseyerek ayağa kalktı:

-Üzülmeyin. Bu masalın sonunu biliyorum dedi. Yavru serçeler sevinçle cıvıldaşarak, gelip Suna'nın burnunu gagaladılar. Sonra uçup gittiler...

Suna hemen, mutfakta öğle yemeği hazırlamakta olan annesinin yanına gitti.

-Anneciğim, sana son olarak bir masal daha anlatmak istiyorum, dedi. Ve annesinin karşı gelmesine fırsat vermeden, pembe serçenin yavrularının anlattığı masalı, bir çırpıda anlattı. Annesi, Suna'nın "Son Masalını" dinlerken gözyaşlarını tutamadı: "İyi yürekli yavrum, akıllı kızım, sabırlı kızım" diyerek, hıçkırıyordu. Masal sona erince Suna: "Masallar bitti anneciğim" dedi.

-Annesi onu içtenlikle bağrına bastı:

-Çok sevindim yavrum. Aylardan beri, serçe dostlarının hiçbir gün, sana gelip masal anlatmadıklarını, söylemek istiyordum. Masalları kendi kendine düzenleyip anlattığını biliyordum. Durumuna bir yandan üzülüyor bir yandan da acılarını unutmak için kurduğun bu masal dünyasını bozmaktan korkuyordum. Yürümeye başladığın zaman, masallara son vereceğini umarak hep sustum. Çok şükür umudum boşa gitmedi... Suna annesini sevgiyle öptü:

-Serçelerin dile gelip masal anlatamayacaklarını ben de biliyordum ama, onlarla kış boyunca kurduğum ilginç dostluğu, bu şekilde sürdürmek hoşuma gidiyordu. Böylece bacaklarımın acısını, yalnızlığımı ve can sıkıntısını unutup avunuyordum, dedi.

Ana kız birbirlerine sarıldılar. O sırada, mutfağın penceresinde, karakanatlı bir serçe belirdi. Suna, gülümseyerek kuşu annesine gösterdi. Serçe, neşeyle cıvıldadı. Sonra uçup gitti. Suna ile annesi, birbirlerine göz kırparak, karakanatlı serçenin arkasından el salladılar.

TENTEN'in MACERALARI

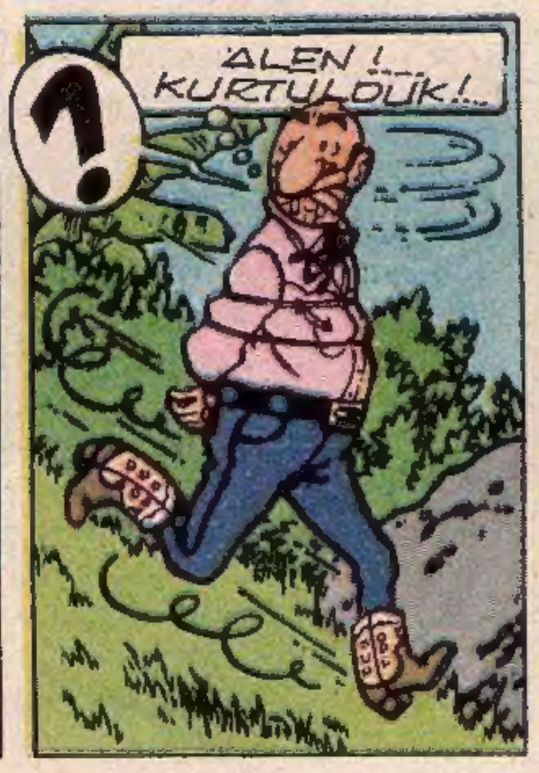

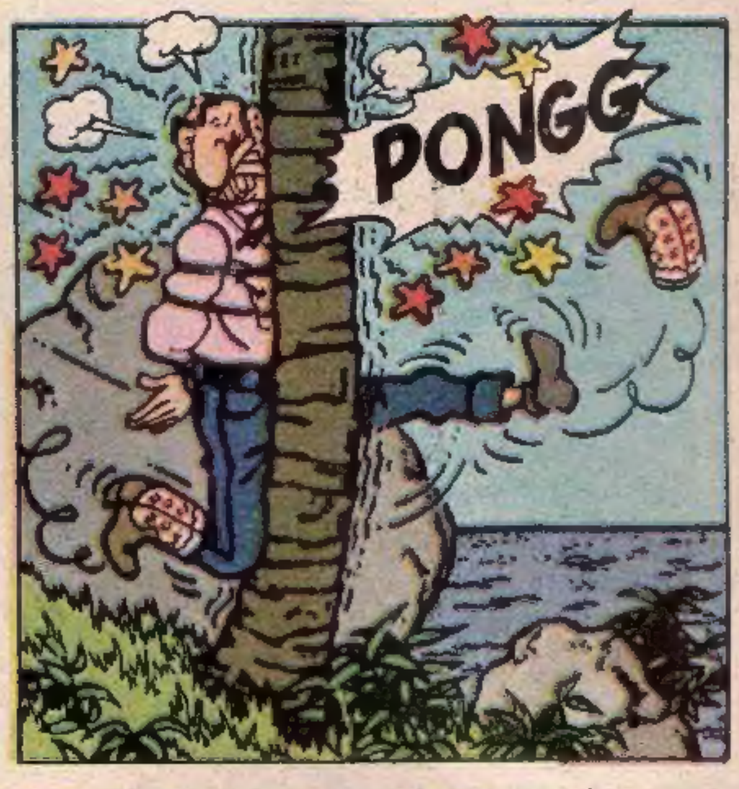

SİDNEY YOLCULUĞU ⑲

Türkiye'de yayın hakkı Milliyet'e aittir.

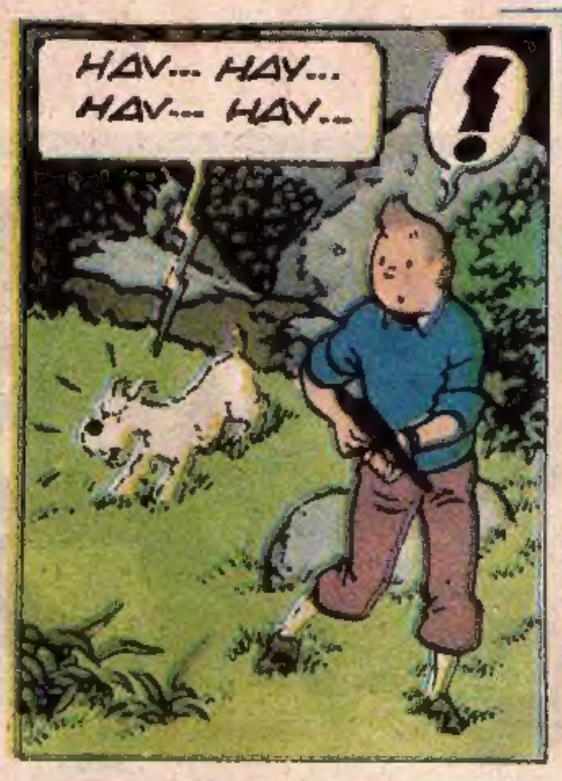

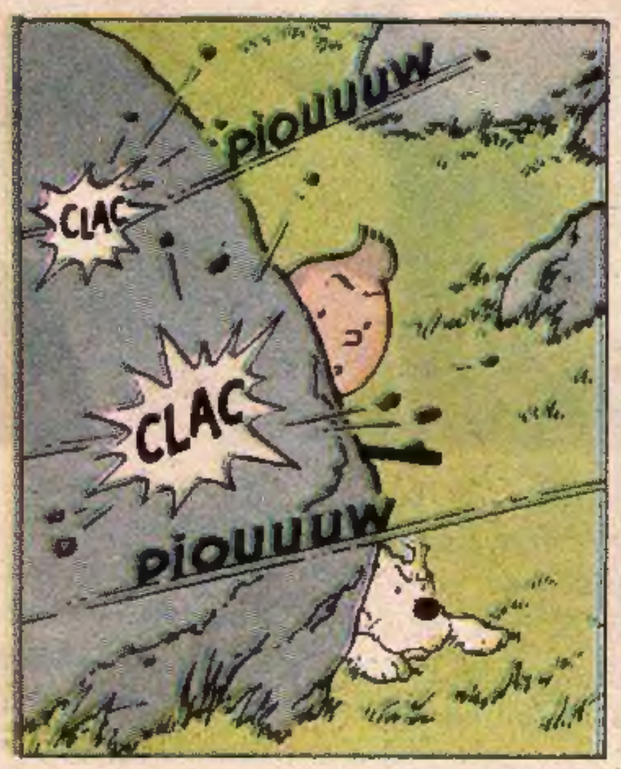

BİR MASAL GERÇEĞE DÖNDÜ...

karların korku

1 "Yeryüzünde günümüzde devlerin yaşadığı anlaşılmıştır..." Bu sözler Kutsal Kitap İncil'de yer almaktadır. Hayal dünyasının tarihsel kahramanları Tek Gözlü Dev ile Ulis gibi Dev kişiler yok mudur? İşte bunlar gibi eski Norveç hikâyeleri de Kuzey'de çok büyük canavarların bulunduğunu yazmaktadır. Bir diğer hikâye de, Tibet'te esrarengiz bir manastırda "Uyuyan Devler" ırkının bulunduğunu anlatır.

2 Acaba bunlar sadece hikâyeden ibaret midir? Yoksa gerçekten yaşıyorlar mı? İşte yıllarca tarihçileri uğraştıran bu sorunun cevabı insanlarda büyük bir merak uyandırmıştır. Bu devler dünyanın nerelerindeler? Nepal gazetesinde 35 yıl önce Tibet sınırındaki askerlerin bir garip yaratığın hücumuna uğradığı, bir geceyarısı askerlere saldıran bu insan görünüşlü yaratığın elinden 32 askerden sadece birinin kurtulabildiğini yazmıştır.

3 Dev yaratığın elinden kaçan asker ise şunları anlatmıştır: " Bu vahşi yaratıktan kurtulabilmek için en az yirmi defa ateş ettim." Böylece "Yeryüzünün garip kar adamları" olarak nitelendirilen ve Yeti adı verilen bu devleri, dünya ilk kez böyle tanımıştır. Himalayalarda yaşıdıkları bildirilen dev adamları bu olaydan sonra da hiçbir batılı görmeyi başaramamış, bütün çabalar boşa gitmiştir. Himalayaların ıssız tepelerine ulaşan araştırmacılar ve dağcılar arasıra kar üzerinde büyük ayak izlerine rastlamışlardır. Nihayet 1951 yılında araştırmacı Eric Shipton, bu ayak izlerinin fotoğrafını çekebilmiştir. Yeti'lerin Himalayalardaki yaşantışını görebilmek için uğraşanlar çok olmuştur. Dünyanın damı olarak adlandırılan Everest tepesine ilk kez ulaşan Yeni Zelanda'dan Edmund Hillary ile Tensing de Yeti'lerin mevcut olduğunu anlatmışlardır.

inç yaratığı...

YETİ ADI VERİLEN
DEV YARATIKLARIN
GERÇEKTEN YAŞADIKLARI
İDDİA EDİLİYOR...

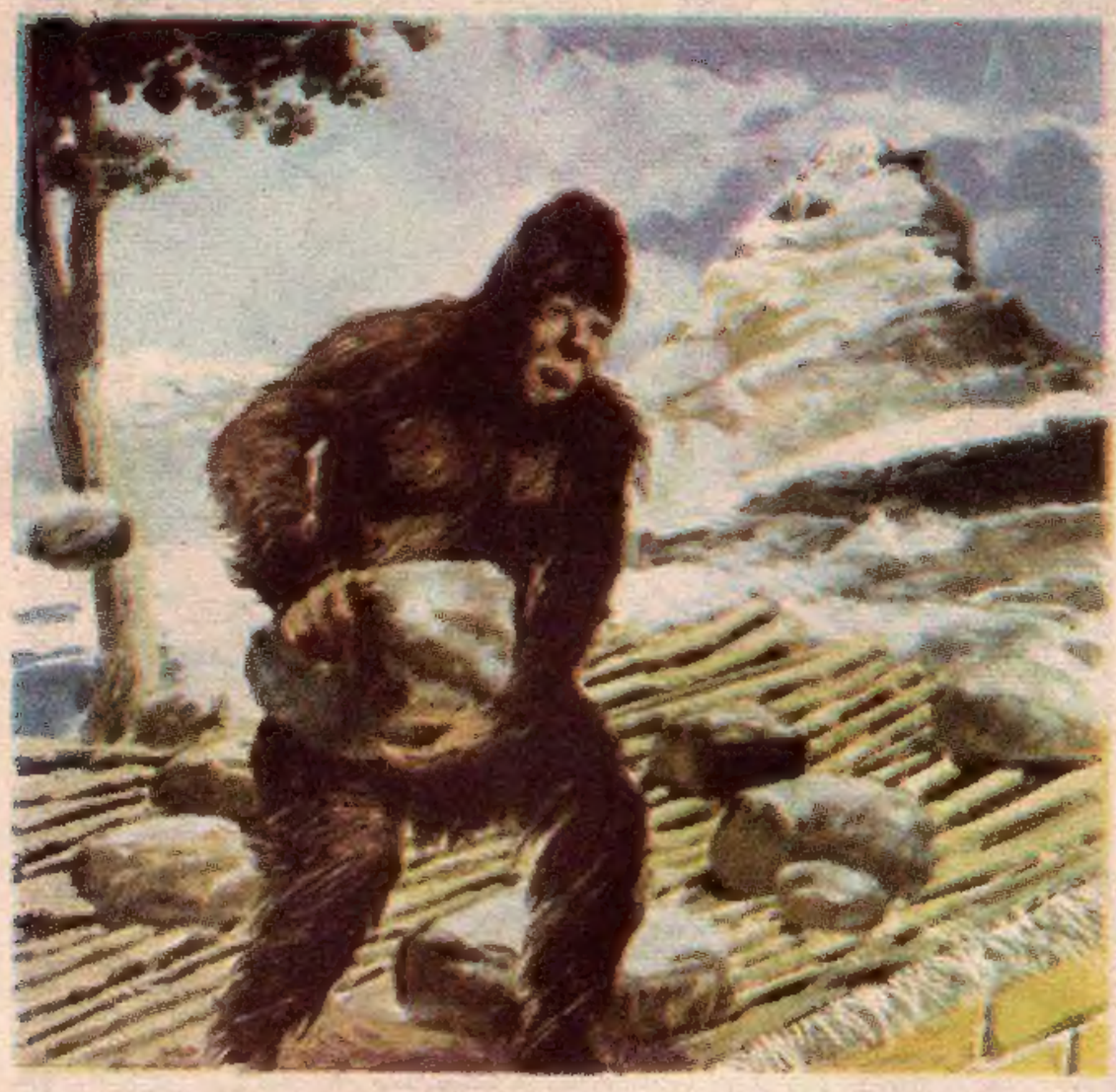

4 Tensing'in anlattığına göre, Yeti'nin büyük elleri, kocaman taşları yumurta gibi hafiften alıp, istediği yana fırlatmaktadır. Arasıra dağlardan inerek, etrafı gözlemekte, sonra başkalarının onu görmesinden korkup yine ortalıktan kaybolmaktadır. Onu gören bir köylünün anlattığına göre de Yeti'nin belinin genişliği bir buçuk metreyi bulmaktadır. Vücudu kıllarla kaplıdır.

5 Yeti'yi görebilen Avrupalılar'dan ilki Polonya'lı Slavomir Rawics'dir. Bunu Orta Rusya'da kamp kurduğu zaman yaşadığı maceraları anlattığı kitabında yazmıştır. Yazar, iki Yeti gördüğünü belirtirken, bunların iki metre on santim boyunda olduklarını söylemiştir. Yeti'lerin derisi, pas rengi kalın kürk tabakası ile kaplıdır. Ayak izleri 50 santim boyunda, 20 santim genişliğindedir.

6 Bu arada Himalayalardaki esrarı çözmek için çok sayıda araştırma gezisi düzenlenmiştir. Bunlardan birinde Sir Edmund Hillary, bir Yeti'nin kafatasını bulduğunu anlatmış, ancak yapılan incelemeler sonucu, bu kafatasının bir hayvanın derisinden yapıldığı, yalancı bir kafatası olduğu anlaşılmıştır. Zengin bir Teksas'lı, Tom Slick ise Himalaya dağlarının buzlarla örtülü sessizliğine iki büyük araştırma gezisi yapmıştır.

7 Tibet öyle garip bir ülkedir ki, orada geçit vermeyen yerlerin sayısı bile bilinmez. Yabancılardan ise pek hoşlanmaz Tibetliler. Şimdi ise bu garip kar adamlarının yaşadıkları yerleri görmek için geçiş izni isteyenler siyasal sorunlarla karşılaşmaktadırlar. Batılı araştırmacıların Himalayalardaki esrarı çözebilmek için uğraşıları da böylece darbe yemiştir. Bu arada Dev Yaratıkların Dünyanın bir başka yerine kaçtıkları iddiası da ortaya atılmıştır.

BÜYÜK BİR BUZ PARÇASININ İÇİNDE MUHAFAZA EDİLEN DEV...

karların korku

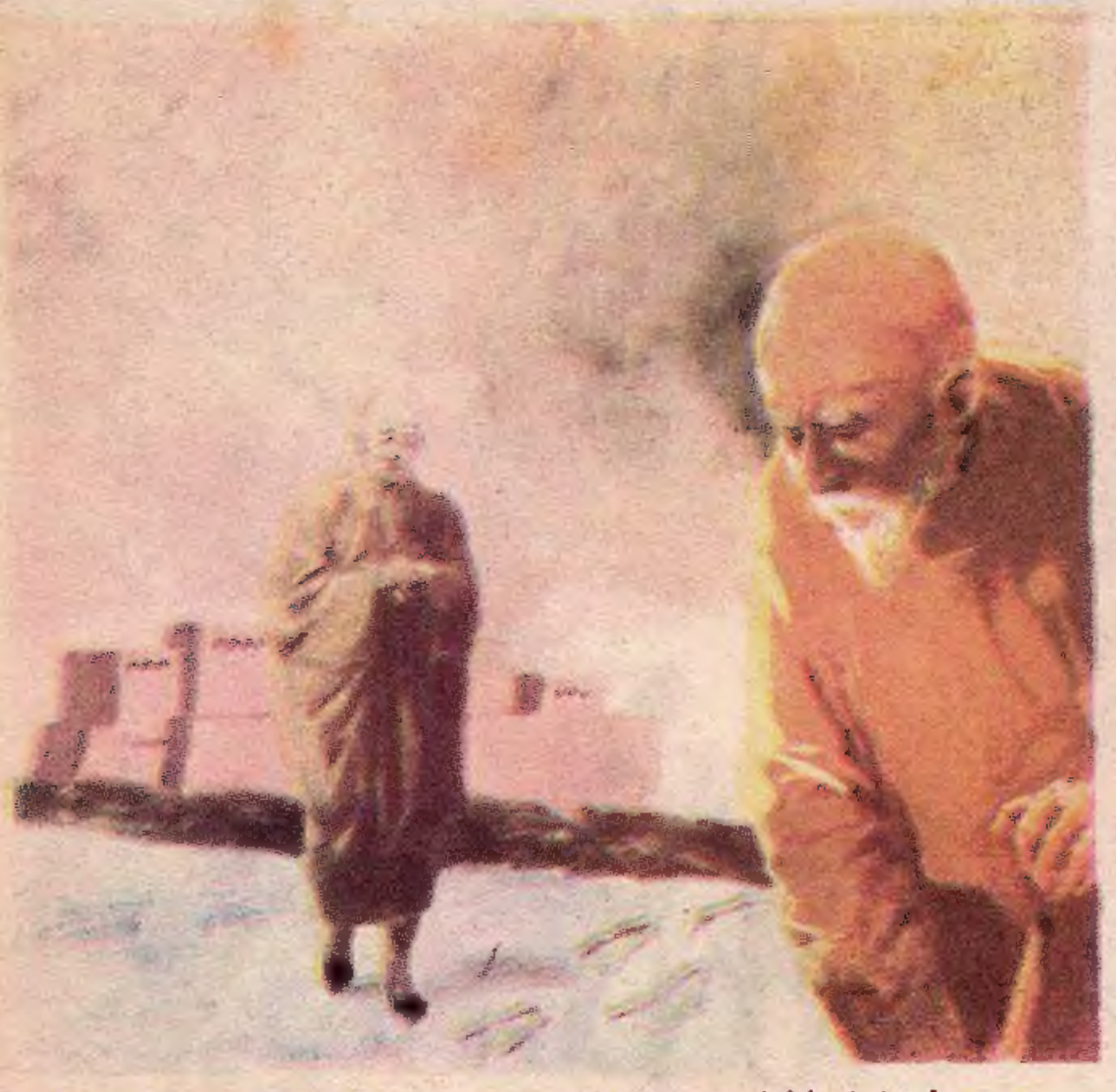

8 Nepal veya Tibet'de yaşayanlar Yeti'yi gördüklerini tekrar anlatmaya başlamışlardır. O halde Himalayalarda yine ortaya çıkan bu garip yaratık nedir? Bazıları da bu yaratığın hücumuna uğradıklarını nakletmişlerdir. Hatta birkaç kişi de yine bu yaratıklar ne geçerek, öldürülmüştür. Halbuki yıllarca böyle bir yaratığın mevcut olmadığına inananlar tekrar şüphelenmeye başladılar...

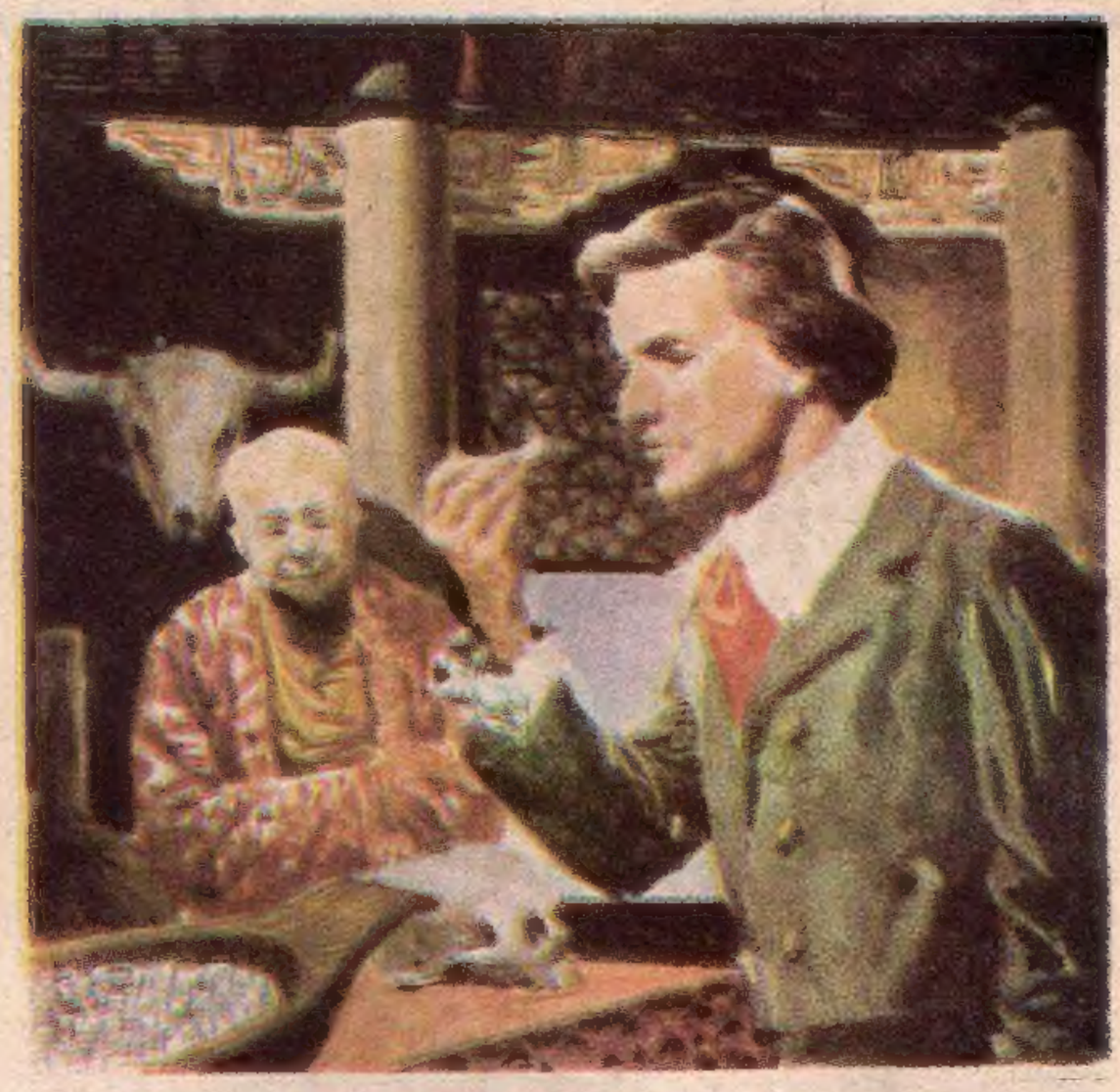

9 1943 yılında bir gün, Hollanda'lı genç bir jeolog Hong-Kong'da bir dükkanda alışveriş yaparken kocaman bir diş görmüştür. Ralph von Koenigswald adındaki bu jeoloji uzmanı, dişi inceleyince, bunun bize benzemeyen büyük bir insanın dişi olabileceğini anlamıştır. "Belki de bir devin dişidir" diye düşünen jeolog, başka dükkânlarda da benzer dişler bulmuştur.

10 Aradan birkaç yıl geçtikten sonra, Java'da yaptığı bir kazıda çok kocaman bir yaratığa ait olduğu anlaşılan büyük bir iskelet bulmuştur. Üç metre boyunda bir mahlûkun kalıntısı olduğu tesbit edilen bu iskeletin bulunmasından sonra Afrika'da da benzer yaratıkların kalıntıları ele geçirilmiştir. O halde bu yaratıkları dünyanın nerelerine gitmişlerdir? 1904 yılına kadar, dağlarda yaşayan dev hikâyelerinin masaldan ibaret olduğu inancı üstün gelmiş ve gorile benzeyen yaratıklar hayal ürünü sanılmıştır. Ama artık bunların yaşadıkları bir gerçektir. Aynı zamanda, bizden çok farklı, bazı dev yaratıkların dünyanın başka yerlerinde de bulundukları anlaşılmıştır.

nç yaratığı...

ACABA YETİ BU MU ?
BİLİM ADAMLARI
ŞİMDİ BU SORUNUN
CEVABINI HAZIRLIYORLAR.

11 Çeşitli araştırma gezileri düzenleyen Amerikalılar, Fransızlar, İngilizler ve Japonlar, Yeti'nin dünyasını bir türlü keşfedememişlerdir. Fakat bu gezilerin başarısızlıkla sonuçlanmasına hiç de şaşmamak gerek, çünkü bir araştırmacı yanında yüzlerce aleti, eşyası ile bunları taşıyacak en az 30 kişi, toplu halde giderken, garip yaratığın onları farkedip kaçmaması imkânsızdır.

12 Yeti'lerin ne yediklerini merak eden araştırmacılar ise şu sonuca varmışlardır: Dağ bitkileri, bazen vahşi hayvanlar..... Tom Slick adında bir Amerikalı ise bu yaratıkların dışkılarını bulmuş, incelemiş ve dev mahlûkun bazen et bazen de bitki yediğini keşfetmiştir.

13 Yeti'ler, halen yaşamaktadır. Bu garip yaratıklar büyük özellikleri olan bir hayvan niteliğindedir. Vücutları yüzleri, el ve ayakları hariç tamamen uzun kıllarla örtülüdür. Kürk gibi vücudu saran bu kıllar pas rengindedir. Boyları bir buçuk ile iki metre kırk santim arasında değişmektedir. Bu dağ yaratıklarının Nepal ve Tibet'de yaşadıkları bir gerçektir. Rusya ile Çin sınırında uzanan Pamir dağlarında yaşadıkları da anlaşılmıştır. Amerika'da son zamanlarda çok garip bir yaratığın, üzerinde araştırmalar yapan bilim adamları, bunun yarı insan yarı maymun olduğunu keşfetmişlerdir. Bir yangında ölen bu yaratık, büyük bir buz parçasının içinde muhafaza edilmekte ve sergilerde, fuarlarda seyircilere gösterilmektedir. Acaba Yeti bu mu? İşte bu sarunun cevabının yakın zamanda bulunması beklenmektedir....

5 gizli ajan JİM

Gizli ajan Jim, yeni bir görevle Mısır'a gider ve Binbaşı Clive Foster ile buluşur.

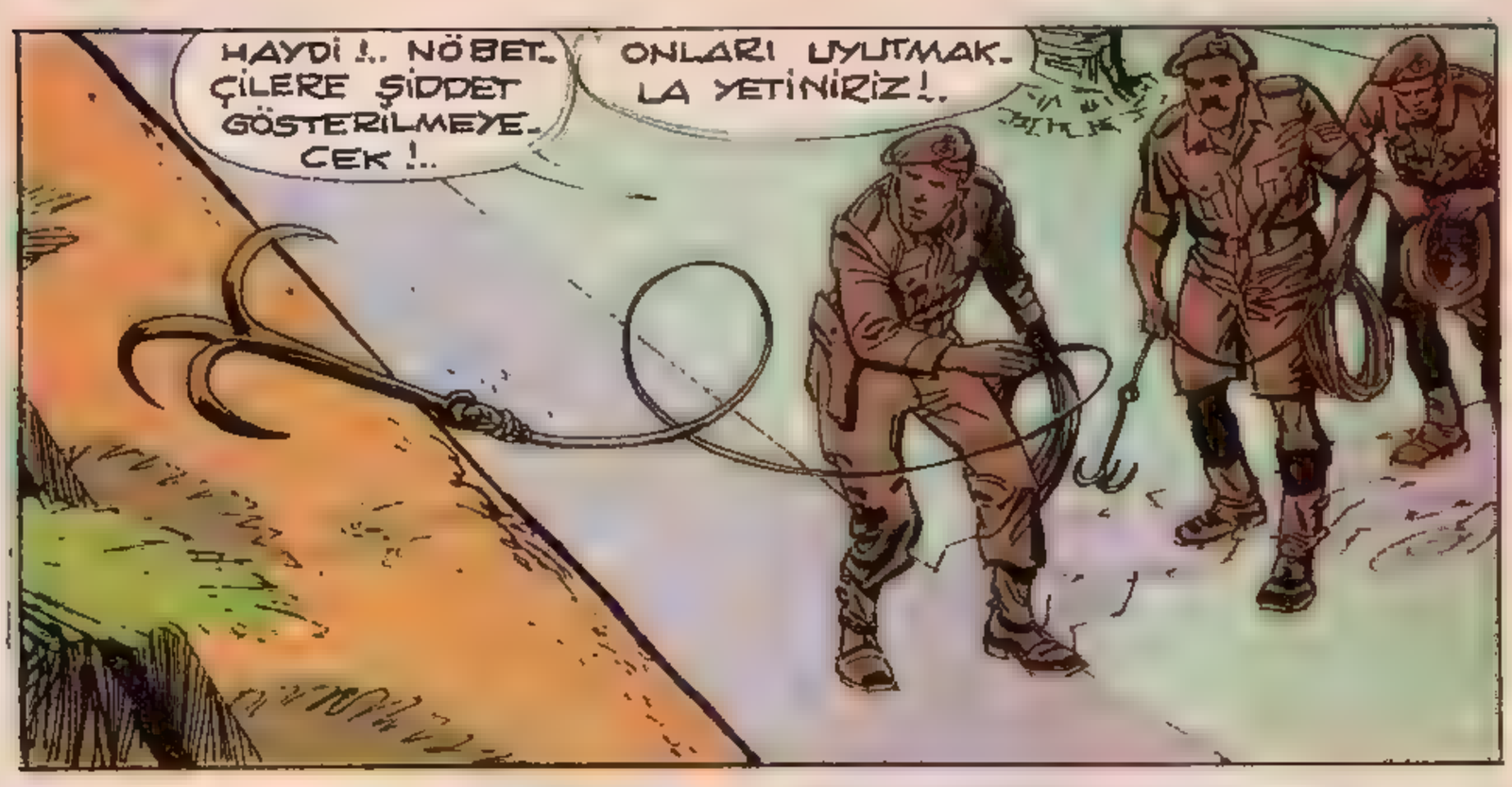

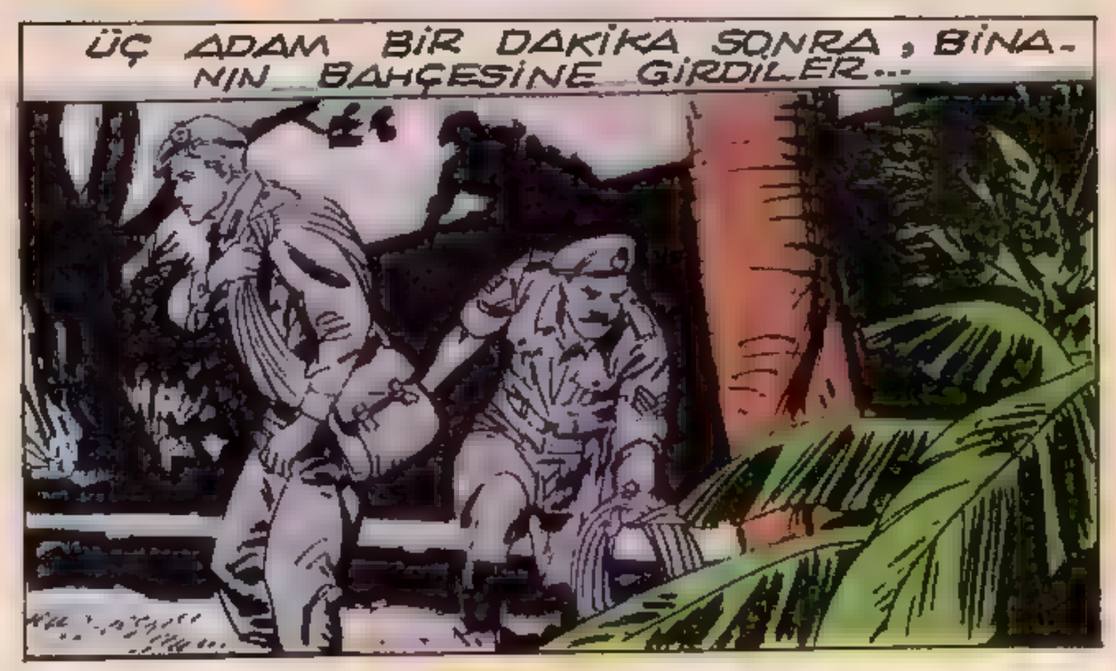

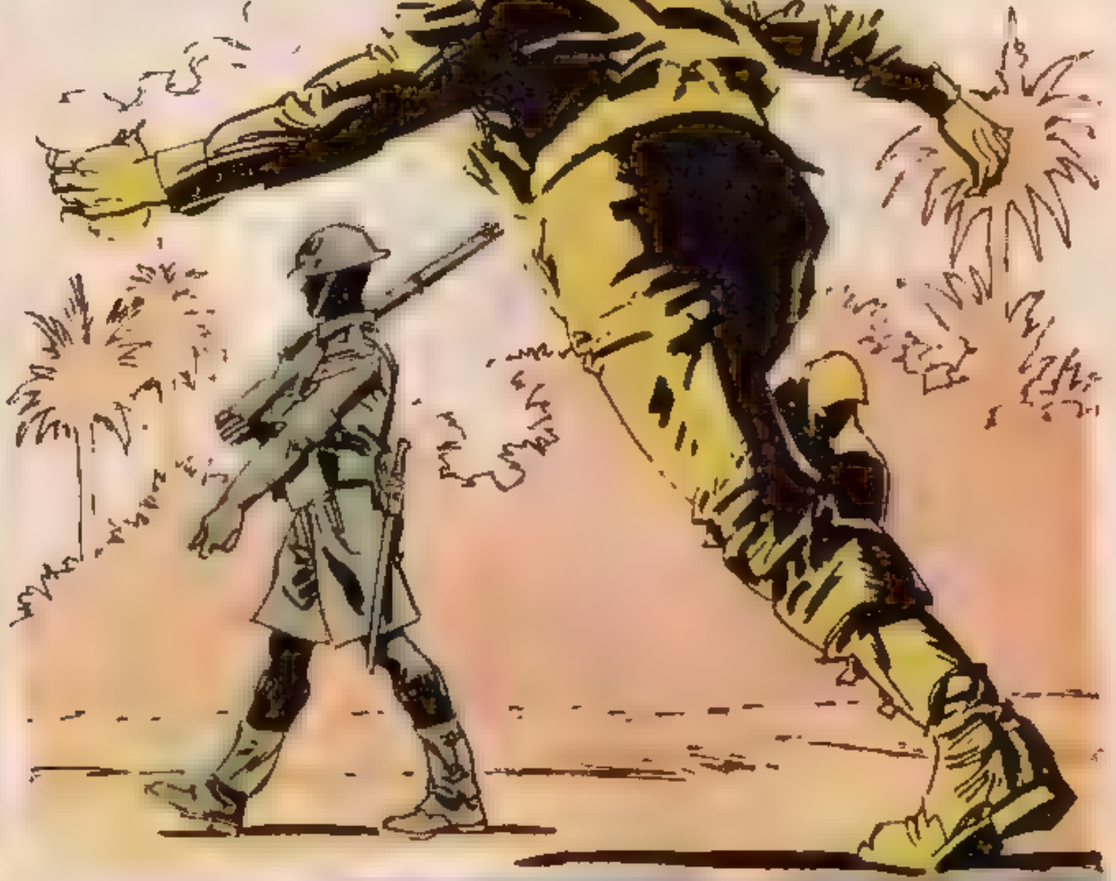

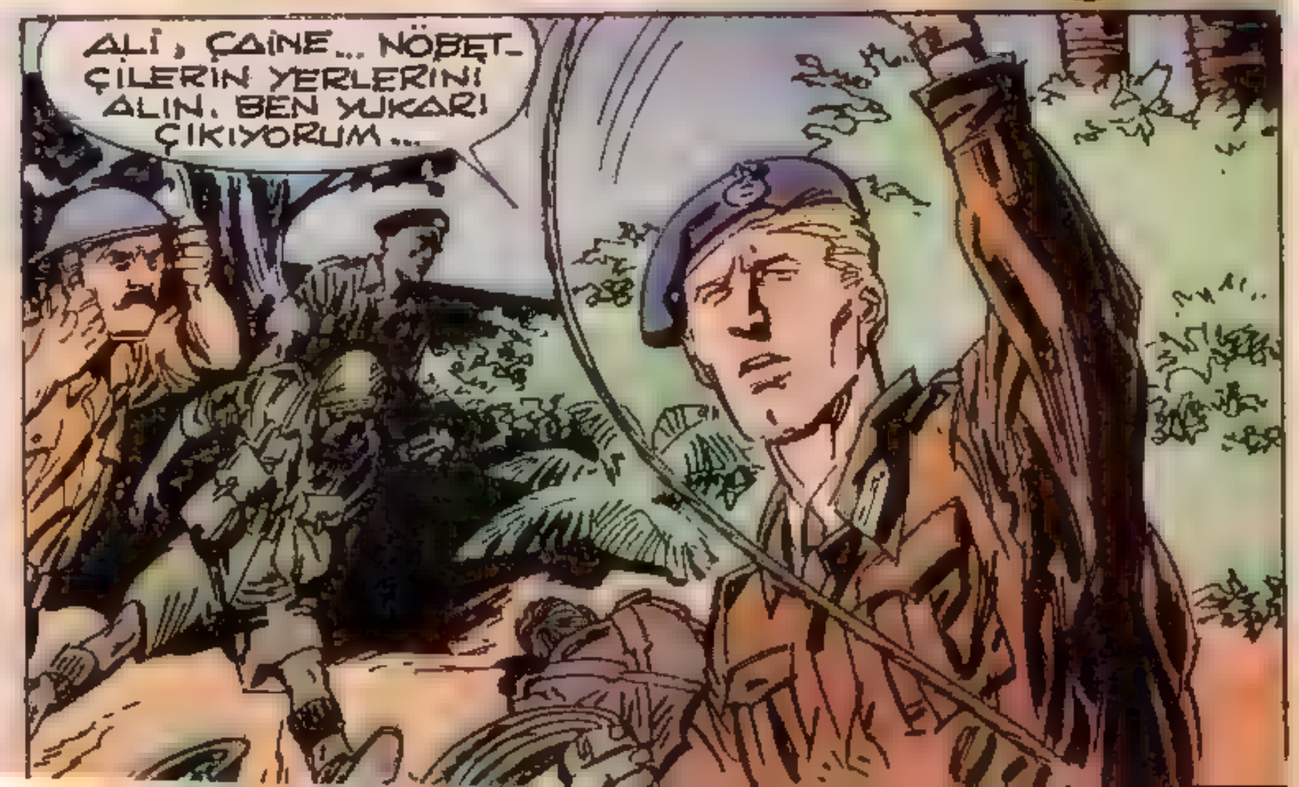

İŞTE... HESAPLARI İYİ YAPTIKSA, WALTERS'İN ÇALIŞMA ODASININ PENCERELERİ ŞU ÜÇÜNCÜ KATTAKİLER OLMALI. HAYDİ...

JİM TAM SESSİZCE YUKARI ÇIKTIĞI SIRADA...

LÂNET OLASI! DEVRİYE KOLU!..

JİM DE DEVRİYELERİN GELDİĞİNİ İŞİTMİŞTİ...

TAHMİNİMİZDEN ÖNCE GEÇTİLER... İNŞALLAH HİÇ BİR ŞEYİN FARKINA VARMAZLAR...

JİM AZ SONRA ALBAY VALTERS'İN ÇALIŞMA ODASINA GİRDİ...

KARANLIK, DEVRİYELERİN DURUMU ANLAMALARINA ENGEL OLDU... HİÇ DURMADAN GEÇİP GİTTİLER...

BİRKAÇ SAAT SONRA BÜYÜK BİR SÜRPRİZLE KARŞILAŞACAKSIN ALBAYIM

BURADA HİÇ BİR ŞEY BULAMIYACAKSIN...

JİM, MESLEKTEN BİR KASA HIRSIZI GÖREVİYLE ÇELİK KASAYI İNCELEDİ...

BİZE LAZIM OLAN ŞEYLERİN BURADA BULUNDUĞUNU SANIYORUM...

... VE KASAYI AÇMASI İÇİN ÜÇ DAKİKA ONA YETTİ ...

DEVAMI VAR

ALBAY BUM — Köprü

ALBAY BUM'UN ADAMLARI YERLİLERİN KAMPINA DOĞRU İLERLERKEN, BİZİMKİLER DE KALEDEN KAÇARLAR...

ATA ATLA VE BANA SARIL, KÜÇÜK YAY !....

YAAAAAAAAAA!

HEY, BU NE ACELE !?..

SAĞLAM DUR !.. KANYONU AŞARSAK VAKİT KAZANIRIZ !....

KAMP GÖRÜNDÜ ALBAYIM !....

BORAZAN, TÜFEK DOLDUR BORUNU ÇAL !....

TARARA-DIN-DIN!

NE O ?... BİZİ BEYAZ BAYRAKLA KARŞILIYORLAR!.. SAKIN BİR TUZAK OLMASIN?.

TUZAK OLSUN VEYA OLMASIN, BAŞLARININ ÜSTÜNDE O PAÇAVRA SALLANDIKÇA HÜCUM EDEMEYİZ !..

KIT'A DUR!....

KAZAN AMCA, NE ARIYORSUN?. O BEYAZ BAYRAK NE DEMEK ?. KÖPRÜYÜ HAVAYA UÇURDUN MU, YOKSA UÇURMADIN MI ?.

TABİİ UÇURDUM !... BUNU YAPMAK HAKKIMDI !....

BU TOPRAKLAR BENİMDİR.. İZNİM OLMADAN BURADA KÖPRÜ YAPILAMAZ !.....

YAA, DEMEK ÖYLE ?. SANA ACIMAMIZ İÇİN YALVARACAĞIN YERDE ÜSTELİK DE ŞARLATANLIK MI EDİYORSUN?

BİNBAŞI, BU TOPRAKLARIN SAHİBİ OLDUĞUNA DAİR ANLAŞMAYI GÖSTERMESİNİ SÖYLEYİN ONA... ANLAŞMA ORTAYA ÇIKMAZSA, TÜFEK DOLDUR EMRİ VERİN !...

HAYDİ KAZAN... NEREDE O ANLAŞMA?.. HA, HA... O OLMAZSA SEN DE KABİLEN DE MAHVOLDUNUZ... HAYDİ, NEREDE ?...

İŞTE, BAYLAR !..

"OT BİTTİĞİ VE NEHİRLER AKTIĞI SÜRECE" BU TOPRAKLARI ASSAYBONİS'LERE VEREN ANLAŞMA BURADA !

?!

DEVAMI VAR.

EĞLENCELİ BULMACALAR

SAATLER

4 Numaralı saate dikkatle bakın. Aslında diğerlerine çok benzemesine rağmen sadece bir tanesi ile tıpa tıp aynı. Acaba hangisiyle?

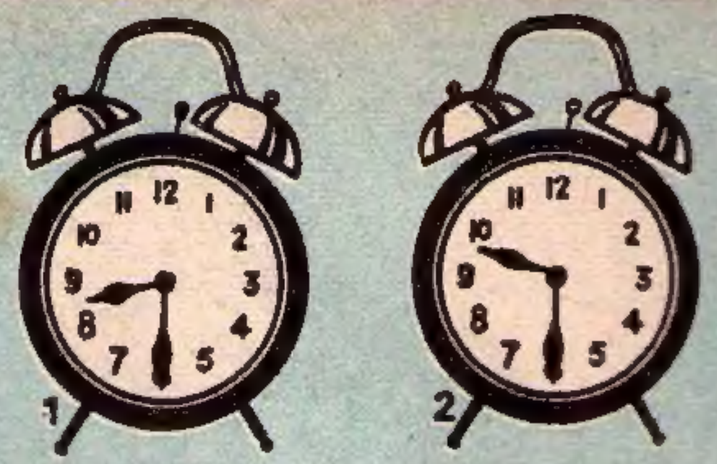

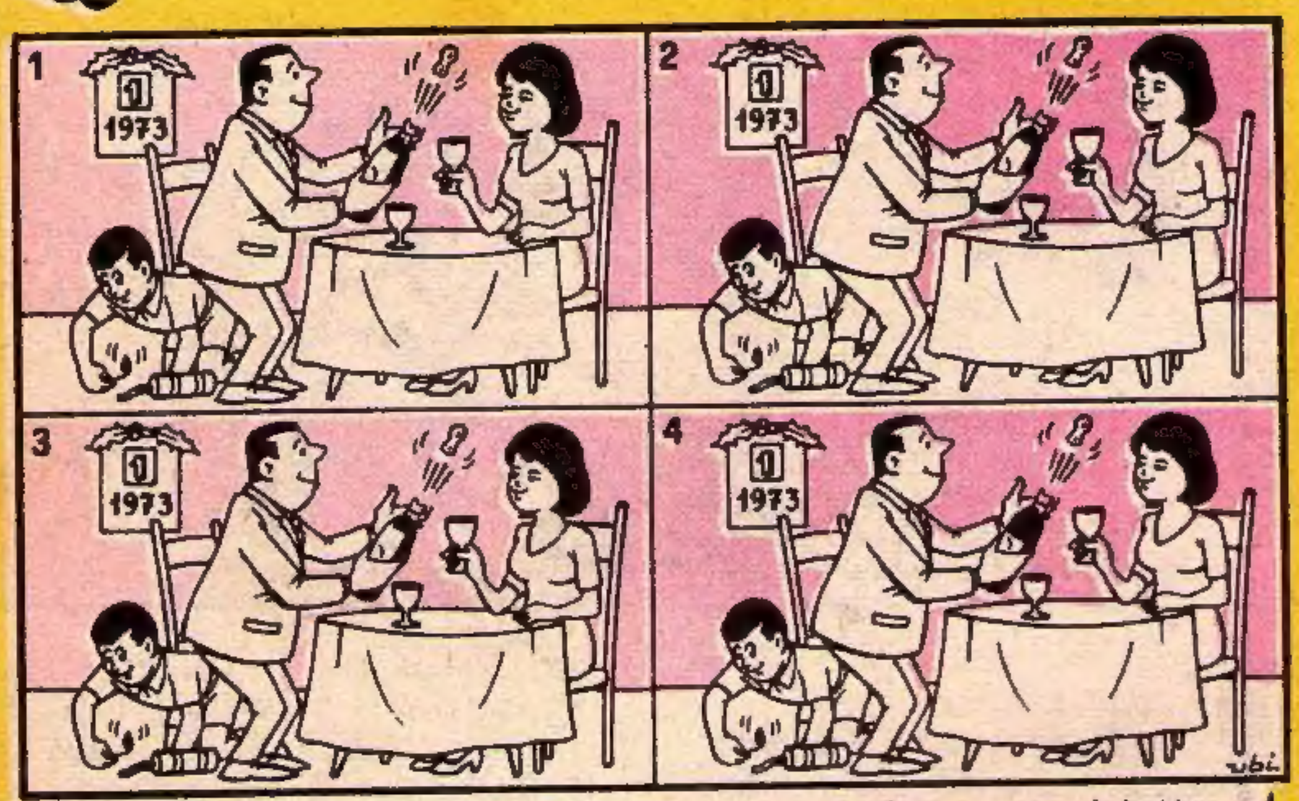

Dört resim birbirinin aynısı gibi görüldüğü halde bunlardan sadece ikisi birbirinin aynısı. Diğer ikisinde ise ufak değişiklikler var. Birbirinin aynısı iki resmi bulun.

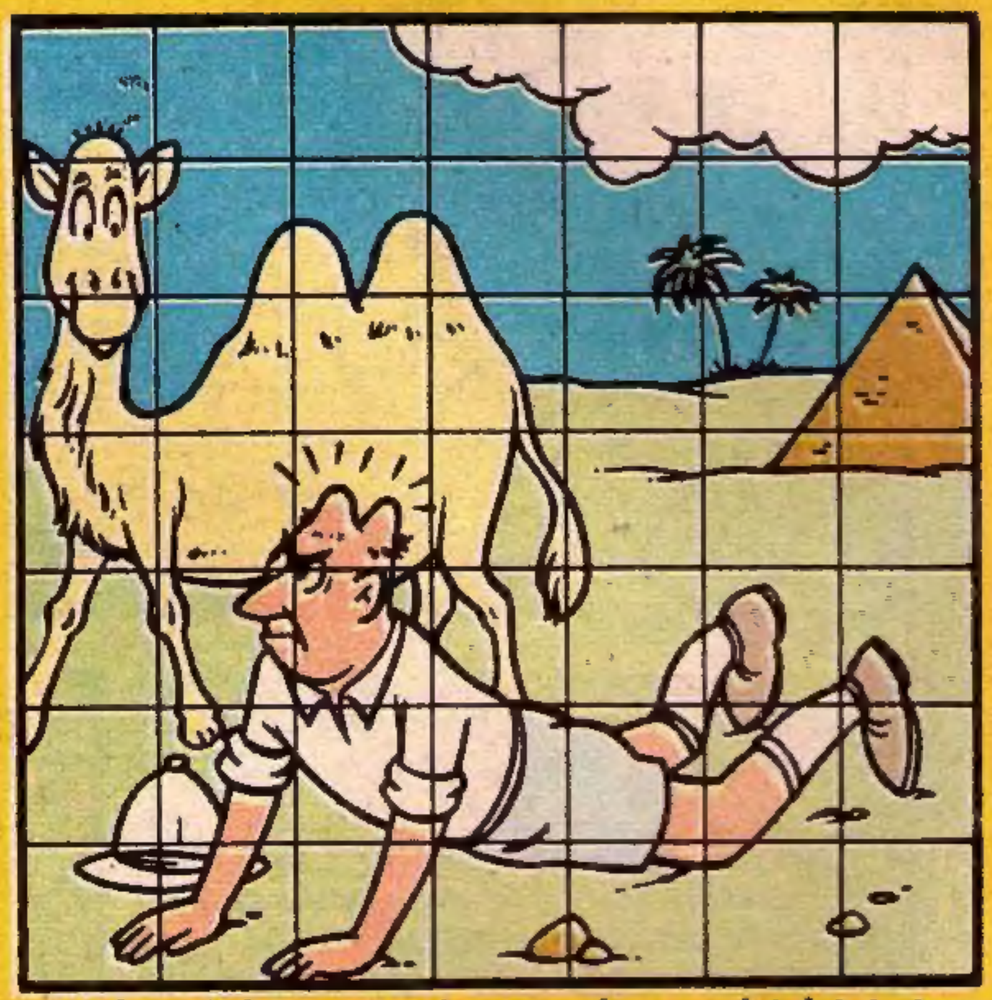

Yukardaki resimde üç kare birbirinin aynısı. Bunları bulun.

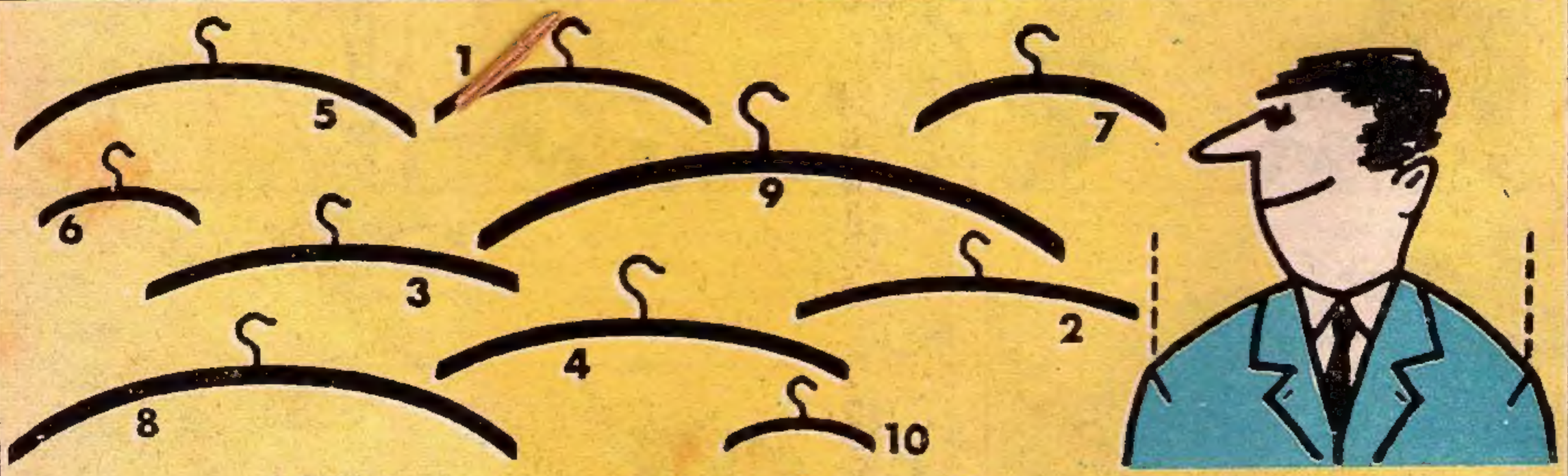

ASKI● Kaya bey ceketi için acaba hangi askıyı seçecek?

CEVAPLAR: SAATLER: 6 numaralı saat ile, çünkü 1 numaralı saatin çan kolu sıyah. 2 numaralı saat 9.30 u göstériyor. 3 numaralı saatte yelkovan 6 rakamını tamamen kapatmış. 5 numarada saatin çan kolu yok. ● 2 AYNI RESİM: 1 ve 3 numaralı resimler birbirinin aynısı. 2 numaralı resimde kadının oturduğu iskemlenin sırtlığı uzun. 4 numaralı resimde ise şampanya şişesinin etiketi daha büyük. ● ÜÇ KARE: Soldan sağa İkinci sıranın 2. karesi. Beşinci sıranın 5. karesi. Altıncı sıranın 1. karesi. ● ASKI: 3 numaralı askıyı.